

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
נעשה כאומר לו: לכשתגב ותרצה ותשלמני - הרי פרתי קנויה לך מעכשיו.	רבא:											!	◇	לד.	
אי הכי, אפילו גיזויה וולדויה נמי.	מתקיף לה רבי זירא:											!	◇	לד.	
חוץ מגיזויה וולדויה	אלמה תניא:											!	◇	לד.	
נעשה כאומר לו חוץ מגיזויה וולדויה.	אלא אמר רבי זירא:											!	◇	לד.	
ומאי פסקא?												!	◇	לד.	
סתמא דמלתא, שבחא דאתא מעלמא - עביד איניש דמקני, שבחא דמגופה - לא עביד איניש דמקני.												!	◇	לד.	
נעשה כאומר לו לכשתגב ותרצה ותשלמני, סמוך לגניבתה קנויה לך.	איכא דאמרי, אמר רבא:											!	◇	לד.	
מאי בינייהו?												!	◇	לד.	
איכא בינייהו קושיא דרבי זירא.												!	◇	לד.	
אי נמי, דקיימא באגם.												!	◇	לד.	
שילם ולא רצה לישבע וכו'.														לד.	
לא שילם שילם ממש, אלא כיון שאמר הריני משלם, אף על פי שלא שילם.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												!	◇	לד.
שילם ולא רצה לישבע	תנן:												!	◇	לד.
שילם - אין, לא שילם - לא.													!	◇	לד.
נשבע ולא רצה לשלם	אימא סיפא:												!	◇	לד.
טעמא - דלא רצה, הא רצה - אף על פי שלא שילם													!	◇	לד.
אלא מהא ליכא למשמע מינה.													!	◇	לד.
השוכר פרה מחבירו ונגנבה, ואמר הלה הריני משלם ואיני נשבע ואחר כך נמצא הגנב - משלם תשלומי כפל לשוכר.	תניא כותיה דרבי יוחנן:												!	◇	לד.
שומר חנם, כיון שאמר פשעתי - מקנה ליה כפילא, דאי בעי פטר נפשיה בגניבה. שומר שכר, כיון שאמר נגנבה - מקנה ליה כפילא, דאי בעי פטר נפשיה בשבורה ומתה. שואל שאומר הריני משלם - לא מקני ליה כפילא. במאי הוה ליה למפטר נפשיה - במתה מחמת מלאכה, מתה מחמת מלאכה לא שכיח.	רב פפא:												!	◇	לד.
שואל נמי, כיון שאמר הריני משלם - מקני ליה כפילא, דאי בעי פטר נפשיה במתה מחמת מלאכה.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:												!	◇	לד.
שואל עד שישלם. מאי טעמא - הואיל וכל הנאה שלו, בדיבורא לא מקני ליה כפילא.	אמר ליה רב זביד, הכי אמר אביי:												!	◇	לד.
השואל פרה מחבירו ונגנבה, וקידם השואל ושילם, ואחר כך נמצא הגנב - משלם תשלומי כפל לשואל.	תניא כותיה דרב זביד:												!	◇	לד.
ללישנא קמא דרב פפא ודאי לא הויה תיובתא, ללישנא בתרא לימא תיהו תיובתיה?													!	◇	לד.
מי אלימא ממתניתין, דקתני שילם ואוקימנא באמר, הכא נמי - באמר.	אמר לך רב פפא:												!	◇	לד.
מי דמי? התם לא קתני קידם, הכא קתני קידם													!	◇	לד.
מאי קידם - קידם ואמר.													!	◇	לד.
הא מדקתני גבי שוכר ואמר, וגבי שואל קידם - שמע מינה דוקא קתני.													!	◇	לד.
מידי גבי הדדי תניא?													!	◇	לד.
פשיטא, אמר איני משלם וחזר ואמר הריני משלם - הא קאמר הריני משלם. אלא אמר הריני משלם, וחזר ואמר איני משלם, מאי? מי אמרינן: מהדר קא הדר ביה, או דלמא במלתיה קא, ודחויי הוא דקא מדחי ליה?	שיילנהו לתנאי דבי רבי חייא דבי רבי אושעיא ואמרי: גבי הדדי תניין:												!	◇	לד.
אמר הריני משלם ומת, ואמרו בניו אין אנו משלמין מאי? מי אמרינן מהדר קא הדרי בהו, או דלמא במלתא דאבוהון קיימי, ודחויי הוא דקא מדחו ליה?													!	◇	לד.
שלמו בנים מאי? מצי אמר להו: כי אקנאי כפילא - לאבוכון דעבד לי גייה נפשאי, לדידכו - לא, או דלמא לא שנא?													!	◇	לד.

disputants- הולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	■ מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
שילם לבנים מאי? מצו אמרי ליה: כי אקני לך אבונא כפילא - דעבדת ליה נייח נפשיה, אבל אנן לדיןן - לא, או דלמא לא שנא?												⚡	◇	לד:	
שלמו בנים לבנים מאי?												⚡	◇	לד:	
שילם מחצה מאי?												⚡	◇	לד:	
שאל שתי פרות ושילם אחת מהן מאי?												⚡	◇	לד:	
שאל מן השותפין ושילם לאחד מהן מאי?												⚡	◇	לד:	
שותפין ששאלו ושילם אחד מהן מאי?												⚡	◇	לד:	
שאל מן האשה ושילם לבעלה מאי?												⚡	◇	לד:	
אשה ששאלה ושילם בעלה מאי?												⚡	◇	לד:	
תיקו.												!		לד:	
משביעין אותו שבועה שאינה ברשותו. מאי טעמא - חיישונן שמא עיניו נתן בה.	רב הונא:											■	◇	לד:	
המלוה את חבירו על המשכון, ואבד המשכון, ואמר לו: סלע הלוייתך עליו, שקל היה שוה. והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו, סלע היה שוה - פטור.	מיתבי:											■	⚡	◇	לד:
סלע הלוייתך עליו, שקל היה שוה והלה אומר לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו, שלשה דינרים היה שוה - חייב.												■	⚡	◇	לד:
סלע הלוייתני עליו, שנים היה שוה, והלה אומר לא כי, אלא סלע הלוייתך עליו, סלע היה שוה - פטור.												■	⚡	◇	לד:
סלע הלוייתני עליו, שנים היה שוה והלה אומר לא כי, אלא סלע הלוייתך עליו, חמשה דינרים היה שוה - חייב.												■	⚡	◇	לד:
מי נשבע - מי שהפקדון אצלו, שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון.												■	⚡	◇	לד:
אהייא?												⚡	⚡	לד:	
אילימא אסיפא												!	⚡	לד:	
ותיפוק ליה דשבועה גבי מלוה היא, דהא קא מודי מקצת הטענה												⚡	⚡	לד:	
ארישא.	אלא אמר שמואל:											!	⚡	לד:	
מאי ארישא												⚡	⚡	לד:	
סלע הלוייתך עליו, שקל היה שוה, והלה אומר: לא כי, אלא סלע הלוייתני עליו, שלשה דינרים היה שוה - חייב.	אסיפא דרישא:											!	⚡	◇	לד:
דשבועה גבי לזה הוא, ואמור רבנן: לשחבע מלוה, שמא ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון.												!	⚡	לד:	